

PRZEDAROWANIE (4) *sb n*

Pierwsze e, oba a oraz o jasne; końcowe e z tekstu nieoznaczającego -é.

sg N przedarowani(e) (1). ◇ G przedarowania (3). ◇ [pl N przedarowania.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w. s.v. przedarować.

Przekupstwo, przekupywanie; corruptio, dorodotia Mącz; corruptela, largitio, redemptio Cn (4) :

Dorodotia, corruptio muneribus facta, Przedarowanie. Mącz 95a.

[Wyrażenie: »przedarowanie sędziow«: Itąd náfthály przewłoki niepothrzebne/ wykłady práwá miłterne/ przedarowania Sędziow/ Prokuratorow/ á zátym wielkie á nákládne zwody przyiaciół GilPos 3 (Linde s.v. przedarować).]

Wyrażenia przyimkowe w znacz. 'będqć przekupionym' (3):»dla przedarowania« (2): ktory gdyfy e dowiedźiał iż ieden Sędźia w Azyey Zyfannes/ dla przedarowania źle ofądził: kazał go zábic GroicPorz by; Bos in lingua, Proverb. Przypowieść przeciwko tym którzy dla przedarowania nie mowią prawdy. Mącz 26b.

»z przedarowania« (1): De quibus neque depravate iudicant neque corrupte, O których áni źle fądzą áni z przedarowania. Mącz 361a.

Synonimy: korupcyja, przekup.

Cf PRZEDAROWAĆ